

foran) forkastedes, idet 12 (SF og EL) stemte for, 94 (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 206: Forslag til lov om Hovedstadens Udviklingsråd.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 24/3 99).

Sammen med denne sag foretages:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om ændring af forskellige love som følge af oprettelsen af Hovedstadens Udviklingsråd.

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 14/4 99).

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 104:

Forslag til folketingsbeslutning om en hovedstadsreform.

Af Søren Søndergaard (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 25/3 99).

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 124:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et hovedstadsamt.

Af Anni Svanholt (SF) m.fl.
(Fremsat 15/4 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Vi venter lige et øjeblik på indenrigsministeren.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Tak, fordi man udviste tålmodighed.

Jeg har læst de to beslutningsforslag fra SF og Enhedslisten med interesse og stor velvilje. Beslutningsforslagene har jo rod i en erkendelse hos de to partier af, at der faktisk er behov for en ændring af beslutningsstrukturen i hovedstadsområdet. Den opfattelse deler regeringen.

Hovedstadsspørgsmålet er ikke nogen ny problematik, og spørgsmålet har været vendt og drejet de sidste år, uden at der har kunnet opnås en bred politisk enighed eller et flertal. Derfor har regeringen nu fremsat sit forslag til en løsning i hovedstadsområdet, der skal skabe et fælles forum for nødvendige beslutninger, som området har manglet de sidste mange år. Det har altså været nødvendigt for regeringen at skære igennem mange års politiske diskussioner og fremlægge sit bud på en anden konstruktion i form af Hovedstadens Udviklingsråd.

I stedet for at blive ved med at håbe på en løsning, som alle ved ikke er politisk mulig, bør SF og Enhedslisten se konstruktivt på regeringens forslag. Det er i al fald, hvad vi gerne opfordrer til.

Det er værd at bemærke, at regeringens forslag sikrer, at der kan skabes fælles løsninger på de områder, som er af allerstørste betydning for hovedstadsområdets fremtid. Jeg tænker her på områder som trafikplanlægning, erhvervsudvikling, regionplanlægning og Øresundssamarbejde. Det har været det væsentligste hensyn bag det forslag, som regeringen har fremsat, og derfor vil jeg opfordre til, at vi nu koncentrerer kræfterne om en grundig drøftelse af regeringens forslag, og jeg håber på en bred tilslutning til dette.

Klaus Hækkerup (S):

De to forslag, regeringen har fremsat, er lagt frem til åben forhandling i Folketinget, dvs. uden at der er indgået forhåndsbindinger til eller forhåndsftaler med nogen af de øvrige af Folketingets partier.

Med lovforslaget har vi søgt at mestre det muliges kunst: et skridt fremad ad gangen. Det synes også nødvendigt, thi forud for lovforslaget er gået flere års drøftelser og undersøgelser. Allerede i december 1995 afgav Hovedstadskommissionen sin betænkning, hvori der blev peget på behovet for en ændret administrativ struktur i hovedstadsområdet, navnlig med henblik på en bedre løsning af de regionale opgaver.

Da der imidlertid i debatten hurtigt viste sig et ønske om at få gennemført en nærmere analyse af fordelingen af de offentlige opgaver, nedsatte regeringen Opgavekommissionen, der så i december sidste år afgav sin betænkning. Sygehuskommissionen havde i mellemtiden, i oktober 1996, afgivet sin delbetænkning om